

Jordi Ballester i Maria Ribera interpreten personatges d'un univers difícil, meravellós, còmic i violent alhora; com la vida ■ DESIGNES

‘Unes veus’ dissectiona cinc personatges urbans que viuen la seva realitat límit des de la normalitat

Les emocions dels perdedors

Teresa Bruna
BARCELONA

Javier Daulte no ha escollit al 100% la programació del Villarroel Teatre que dirigeix, perquè el càrrec és encara recent. Però no amaga la seva vinculació emocional a l'obra *Unes veus*, de Joe Penhall, dirigida per Marta Angelat, que aborda les malalties mentals i la marginació social dels que les pateixen. Va venir expressament de Buenos Aires, on està assajant, per presentar aquest projecte. “Sóc psicòleg i sé

molt bé que no hi ha cap dolor que faci més mal que el psíquic”. Avui s'estrena al Villarroel Teatre.

A *Unes veus* l'esquizofrènia d'un noi amb poc més de 20 anys és el teló de fons que engloba altres éssers en situacions doloroses que Penhall aborda i Angelat subscriu sense oblidar l'humor: “Hem volgut tractar-ho des de la normalitat, sense por, amb naturalitat. No és un text intel·lectual, té sentit de l'humor i circula pels canals de l'emoció. És per aquí que arriba a l'es-

pectador i li toca determinats punts nerviosos”, diu Angelat.

Els protagonistes, tots cinc a parts iguals, desprenen una força que toca la fibra. Les seves vides s'encreuen a partir que Rai (Pablo Darque) torna a casa procedent d'un centre d'internament. El seu germà (David Bagés) no pot suportar la responsabilitat que recau sobre ell, que també té a càrrec el pare. Rai coneix una noia embarrassada i maltractada (Maria Ribera) i, de retruc, el seu maltractador (Jordi Balles-

ter). Completa el planter un malalt mental expert (Carles Sales): “Mentre Rai s'enfronta a unes veus que l'envolten, per al meu personatge són les veus de la seva vida, ja parla amb elles...”.

Abans d'acabar la presentació, Marta Angelat va puntualitzar: “Jo vull dedicar l'obra als malalts mentals perquè ens hem nodrit de la seva problemàtica. Volem que vinguin i ens diguin el que els sembla. Si vénen amb el carnet de l'Associació de Malalts Mentals, tindran descompte”.

música en breu

ÀRIES Recital de Montserrat Caballé amb José Ramón Tebar al Liceu

Montserrat Caballé ofereix avui un recital al Gran Teatre del Liceu, acompanyada al piano per José Ramón Tebar, amb un repertori basat en àries de diverses òperes. Aquest concert substitueix el que es va suspendre al mes de novembre a causa d'una malaltia del pianista Manuel Burgueras, que acompanya habitualment la soprano des de fa 15 anys. Burgueras va patir una crisi d'hipertensió aguda de la qual encara no està recuperat del tot.

ÒPERA Zoltán Peskó substitueix Weigle a ‘Boulevard Solitude’

L'hongarès Zoltán Peskó substituirà Sebastian Weigle en la direcció musical de l'òpera *Boulevard Solitude*, de Henze, programada al Gran Teatre del Liceu entre el 2 i el 15 de març. Weigle pateix un bloqueig de les vèrtebres cervicals que li ha impedit fins i tot assistir als assajos. Peskó, que ha dirigit a l'Scala de Milà i ha estat director del Teatro Comunale de Bolonya i La Fenice de Venècia, dirigirà per primera vegada al Liceu. Les representacions es completaran amb un recital de música de cambra al Foyer.

MEDITERRÀNIA L'Orquestra Àrab de Barcelona i Omar Sosa a Tradicionàrius

L'Orquestra Àrab de Barcelona, un projecte que va néixer obert a temes tradicionals i experiències basades en la improvisació de tota la conca mediterrània, presenta dijous a l'Auditori el seu treball *Bāraka* amb el pianista Omar Sosa. El concert forma part del programa de luxe que Tradicionàrius proposa en el seu 20è aniversari.

Crítica* teatre

Juan Carlos Olivares

Escena amb dues actrius

Una dona a l'escenari. Madura, però amb l'aspecte d'haver cuidat l'efecte que causa en els altres. Amb traça, penetra dins d'un vestit que reforça les seves armes i contempla amb satisfacció el resultat final. Posa música i seu a esperar. Per la dreta entra una altra dona. Més jove. Les seves armes són semblants. No hi ha dubte que també ha tingut molt de temps per pensar sobre ella mateixa com a subjecte social.

L'espera ha acabat, comença la batalla. Malgrat que la duresa s'instal·la en l'intercanvi de retrets, una cosa estranya -com un acord dissonant- acompanya les paraules. L'artifici d'alguna cosa apresca que s'ha de dir en el moment adient, d'un gest que contraduï les emocions que s'abocuen. La dissonància té ben aviat explicació. Fins aleshores l'espectador ha participat

Mare i filla fan malabarismes entre la seva relació i el guió

en un assaig, en una ficció. Mare i filla fa un instant. Ara són dues actrius que fan malabarismes entre la seva relació personal (una passió esquerdada) i la marcada pel guió (un drama especular).

Podria ser una fantasia sobre la relació que Mankiewicz deixa oberta en la seqüència final d'*Eva al desnudo*, però per la intensitat del conflicte soterrat s'acosta més a la lluita de poder i dominació que va dibuixar Fassbinder a *Las amargas lágrimas de Petra von Kant*. Amb aquestes criatures comparteixen les protagonistes d'*Interior anglès* un perfil emocional, una manera d'entendre i resoldre les tensions afectives amb un marcat caràcter masculí. Carma Sansa -guiada per Joan Maria Gual- s'adapta millor a la dualitat de l'actriu que fa d'actriu. El seu treball és més subtil que el de Mireia Chalamanch, amb certa tendència a subratllar innecessàriament l'artifici d'un paper a mig assajar, com si existís una qualitat diferenciada entre ella i l'actriu que ha d'interpretar.

* **Interior anglès**, DE JORDI COCA. SALA MUNTANER, 1 DE FEBRER

De copes amb Rusiñol i Satie

Ramon Madaula reivindica l'artista a 'Cap al tard', dirigit per Sílvia Munt

Teresa Bruna
BARCELONA

Ramon Madaula s'estrena com a dramaturg amb *Cap al tard*, una visió intimista de Santiago Rusiñol que l'actor proposa a partir de textos i cartes de l'artista.

Madaula n'és l'únic actor, però conversa amb un Erik Satie que només s'expressa a través de la música, interpretada per Sergi Cuenca i Josep Farré. L'obra, dirigida per Sílvia Munt, s'estrena avui al Teatre Bartrina de Reus dins la programació del CAER.

Cap al tard mostra facetes d'un Rusiñol desconegut que Madaula, seduït per l'artista, va descobrir a partir de textos personals. Els va or-

'Cap al tard' situa tota l'acció en un bar al qual Rusiñol anava a reflexionar amb el seu amic Erik Satie ■ DAVID RUANO

denar cronològicament i va proposar a Sílvia Munt de dirigir un espectacle. “Cal reivindicar un Rusiñol que normalment està mal explicat i menyspreat perquè l'anècdota se l'ha menjat”, diu Madaula. Per a Sílvia Munt ha estat un glop reconfortant: “Estava en crisi per massa feina i les paraules de Rusiñol, mentre el Ramon les escrivia, em reconfortaven. Ens costa treballar junts, ho evitem, però aquest Rusiñol ha estat una alegria. Arriba directament a la pell”.

Després de Reus, l'obra empenirà una gira per Catalunya en la qual Barcelona, de moment, no està inclosa. ■